

fra 1ste April istedetfor som hidtil fra 1ste Januar.

Da det er af Bigtighed, at de i det foregaaende Affnit foreskrevne Regler for Skatteansættelsen overholdes og at deres Overholdelse kan kontrolleres, har man anseet det nødvendigt i § 20 at foreskrive, at Skatteligningslisten skal affattes efter et af Indenrigsministeren foreskrevet Schema, der er inddelt i tvende Afdelinger (A. og B.), henholdsvis for de ifølge § 2, a Skattepligtige, og for de ifølge § 2 b og § 5 Skattepligtige. For hver Skatteyder især bliver, saaledes som i § 20, jvfr. § 11, nærmere er angivet, i forskellige dertil indrettede Rubriker at anføre i første Rubrik hans Indtægt, enten fuldt ud eller med den af Skatteyderens Forhold til andre Kommuner flydende Begrænsning, i anden Rubrik den Medsættelse af Indtægten, hvortil der maatte være funden Anledning, i tredje Rubrik den for hver Skatteyder i Genhold til de tvende første Rubriker udkommende Skatteindtægt, i fjerde Rubrik den Skat, som hver enkelt Skatteyder har at udrede i Skatteaaret, og endelig i femte Rubrik de særlige Bemærkninger vedrørende Skatteansættelsen, hvortil Rigningskommissionen maatte finde Anledning, derunder navnlig en kort Angivelse af de Grunde, der have foranlediget Medsættelser.

Som ovenfor bemærket bliver Skatten at opkræve med en for alle Kommuner Skatteydere fælles Procent af Skatteindtægten. Denne Procent udfindes ved at sammenholde den samlede Sum af Skatteindtægten med det Beløb, der skal tilveiebringes ved Skatten; da Bestemmelsen af denne Procent saaledes tilbids er afhængig af Forhold, der ligge udenfor Rigningskommissionens Omraade, nemlig Fastsættelsen af Udgiftssiden i Kommunens Aarsøverslag, har man antaget, at det, hvor der, saaledes som Tilfældet er i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne samt i de i § 1 særlig nævnte 6 Kommuner, er anordnet en fra den kommunale Bestyrelse forskellig Rigningskommission, rettest maatte tilkomme Kommunens Bestyrelse og ikke den særlige Rigningskommission at fastsætte den omhandlede Procent af

Skatteindtægten, hvormed Skatten bliver at opkræve (Lovforslagets § 19).

Ifølge de nævnte Regler tilkommer Afgjørelsen af de mod Skatteligningen fremkommende Indsigelser henholdsvis som første Instans og som sidste Instans i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder de anordnede Rigningskommissioner og Overligningskommissioner, paa Landet Sogneraadene (der ifølge nærværende Lovforslags § 16 have at fungere som Rigningskommissioner) og Amtsraadene, i de i § 1 særlig nævnte 6 Kommuner Kommunalbestyrelsen og Indenrigsministeriet. Hvad Afgjørelsen af de omhandlede Indsigelser i første Instans angaaer, er den ved nærværende Lovforslags § 22 overalt henlagt til de i § 16 ommeldte Rigningskommissioner; man har nemlig ikke kunnet finde tilstrækkelig Anledning til for de oftnævnte 6 Kommuner Vedkommende fremdeles at bibeholde den for disse nu gjældende særegne Regel, og Afgjørelsen af de mod Rigningen indkommende Klager har man derfor ogsaa for disse Kommuner Vedkommende overladt til Rigningskommissionen istedetfor til Kommunalbestyrelsen. Paa samme Maade er Afgjørelsen i anden Instans overalt henlagt til særlige Overligningskommissioner, hvoraf følger, at den ovennævnte nu Amtsraadet og Indenrigsministeriet tilkommende Myndighed bortfalder. Angaaende Sammensætningen af Overligningskommissionen indeholdes Reglerne Lovforslagets § 23.

Foraaavidt der efter de nævnte Regler fra de overordnede Myndigheders Side føres nogen Kontrol med den Rigningskommissionerne og Sogneraadene betroede Udførelse af Skattepaaligningen, er saadan Kontrol i det Væsentlige indskrænket til den, som finder Sted gennem Amtsraadets og Overligningskommissionens Afgjørelse af de over den fste Paaligning fremkomne Klager; det er imidlertid af Bigtighed ikke alene at Skattepaaligningen, hvad enten der over samme føres Anke fra de Skattepligtiges Side eller ikke, udføres paa en saadan Maade, at den ikke vækker Misnoie i det indbyrdes Forhold mellem Skatte-